

Η Μνήμη της Μικράς Ασίας στη Λέρο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας

Στον ενοριακό Ιερό Ναό Θείας Μεταμορφώσεως Σωτήρος Χριστού Λέρου, εορτάσθηκε «Η Μνήμη της Μικράς Ασίας», την Κυριακή 12 Σεπτεμβρίου, με την ευκαιρία συμπλήρωσης 99 ετών από την Μικρασιατική Καταστροφή του 1922.

Στο πλαίσιο των εκδηλώσεων «Μνήμη της Μικράς Ασίας», τελέσθηκε Αρχιερατικό Συλλεΐτουργο προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Λέρου Παϊσίου, συλλειτουργούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Στρατονικείας κ. Στεφάνου, συμπαραστατουμένων υπό των ιερέων πρωτ. Νικοδήμου Φωκά, Αρχιερατικού Επιτρόπου και εφημερίου του Ιερού Ναού και του αρχιμ. Γεδεών.

Τις εκδηλώσεις τίμησαν με την παρουσία τους οι τοπικές Αρχές, προεξάρχοντος

του Δημάρχου Λέρου κ.Μιχ.Κόλια, της προέδρου ΔΟΠΑΙΣΑΠ κ. Μαρ.Κανάρη, της διοικήτριας του Νοσοκομείου Καλύμνου κ. Κατερίνας Εμμανουήλ, εκπαιδευτικών, πολλών απογόνων Μικρασιατών προσφύγων, μελών του Συλλόγου Μικρασιατών Λέρου και αρκετών πιστών.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος τέλεσε Εθνικό Μνημόσυνο, ενώ μετά το Μνημόσυνο, κλήρος, άρχοντες και λαός, μέσα σε κλίμα συγκίνησης και εθνικής ανάτασης, έψαλλαν τον Εθνικό Ύμνο.

Αμέσως μετά, ο Αρχιερατικός Επίτροπος και Εφημέριος του Ιερού Ναού πρωτοπρεσβύτερος του Οικουμενικού Θρόνου π. Νικόδημος Φωκάς, έκανε σχετική ομιλία, στην οποία αναφέρθηκε στους Εθνομάρτυρες της Μικρασιατικής καταστροφής, στη συμβολή και προσφορά των Μικρασιατών στον αγώνα για την Ελευθερία και την Επανάσταση του 1821.

Μεταξύ άλλων ανέφερε: «Οι Ρωμιοί της Μικράς Ασίας, της Ιωνίας, του Πόντου, της Καππαδοκίας, της Κωνσταντινούπολης, δεν ήταν δυνατόν να απουσιάζουν από τον μεγάλο αγώνα του Γένους. Οι πόλεις της Μ.Ασίας από πολύ νωρίς δέχθηκαν τα μηνύματα της Φιλικής Εταιρείας. Η οργάνωση, με μυστικό τρόπο, εξαπλώθηκε σχεδόν σε όλες τις πόλεις, Κωνσταντινούπολη, Σμύρνη, Κυδωνίες, Καππαδοκία, κ.α. Στις πόλεις αυτές είχε καλλιεργηθεί υψηλό πατριωτικό αίσθημα και η είδηση για την προετοιμασία του αγώνα για ελευθερία βρήκε σημαντική ανταπόκριση. Μέσα στο πυκνό σκοτάδι της ατελείωτης νύχτας των 400 ετών, έλαμπαν μύρια φώτα που αντιστέκονταν στον βίαιο άνεμο της σκλαβιάς και κρατούσαν ξάγρυπνη την συνείδηση του Γένους. Ήταν φώτα πνευματικά, που οι ακτίνες τους έσκιζαν τα σκοτάδια και αχνόφεγγαν στους οδοιπόρους της ιστορικής γής και απλώνονταν ολοένα και περισσότερο. Αυτό το μεγάλο έργο κατορθώθηκε χάρις στη φλογερή πίστη στο Χριστό, που ολόκληρο το Γένος έτρεφε μέσα του και που η Εκκλησία προσπαθούσε να αυξήσει καλλιεργώντας παράλληλα την αγάπη στη σκλαβωμένη πατρίδα. Το επαναστατικό κίνημα ήταν: «Για του Χριστού την πίστη την Αγία και της Πατρίδος την Ελευθερία».

Η Αγία του Χριστού Εκκλησία, το Οικουμενικό Πατριαρχείο, ήταν η μόνη συγκροτημένη πνευματική δύναμη του υπόδουλου Ελληνισμού. Μετά την άλωση της Πόλης, το 1453, στα μαρτυρικά χρόνια που ακολούθησαν, **το ράσο του παπά και η μίτρα του Δεσπότη έγιναν «του χάρου το φλάμπουρο», κατά τον Βαλαωρίτη.** Η θυσία έγινε το ιερό κατασάρκιο στην Αγία Τράπεζα του Έθνους, όπου τελέσθηκε η λειτουργία της ελευθερίας. Διδάχοι, κυρίως κληρικοί, περιόδευαν με κινδύνους την σκλαβωμένη Ελλάδα, τη Μικρά Ασία, τον Πόντο, την Καππαδοκία, την Ιωνία, σπέρνοντας τον Λόγο του Θεού και τον πόθο για Ελευθερία. **Ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός ζητούσε από τους Έλληνες να διατηρήσουν την Ορθόδοξη Πίστη και την Ελληνική Γλώσσα.** Οι Ρωμιοί της Μ.Ασίας ήταν πάντοτε όμηροι του Οθωμανικού Κράτους και πλήρωναν με τη ζωή

τους κάθε κρίση ή σύγκρουση Ελλήνων και Τούρκων.

Και το 1922, στην Μικρασιατική καταστροφή, επήλθε ο τελικός ξεριζωμός του Ελληνισμού από τη γή και το λίκνο του, την Μικρά Ασία. Παρά τους διωγμούς που υπέστησαν οι Μικρασιάτες, το θρησκευτικό του συναίσθημα ήταν ακμαιότατο, καθώς και η αγάπη τους για τον τόπο τους και την πατρίδα. Έπαιρναν θάρρος από το αίμα των Νεομαρτύρων που είχε ποτίσει την Μικρασιατική Γη».

Και ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο π. Νικόδημος, απευθυνόμενος προς τον Μητροπολίτη είπε: «Ευχηθείτε Σεβασμιώτατε, το δένδρο της Ελευθερίας που ποτίστηκε με μεγάλες θυσίες και πολύ αίμα των προγόνων μας, να παράγει καρπούς, κι εμείς ως διάδοχοί τους να αποδειχθούμε άξιοι της αιματοβαμμένης αυτής Ελευθερίας. Αμήν».

Ο Μητροπολίτης στη συνέχεια συνεχάρη τον π. Νικόδημο για την κατ' έτος άρτια οργάνωση των εκδηλώσεων και την ωραία ομιλία, και απηύθυνε λίγα λόγια για την ημέρα, τονίζοντας την ανάγκη για ενότητα και ομόνοια.

Τέλος ο π. Νικόδημος ενεχείρισε στον Μητροπολίτη και τον Θεοφιλέστατο από μία Εικόνα με τον Χριστό να κρατάει στα χέρια του την Ελληνική Σημαία με την Ψυχή της Ελλάδος, ενώ απεκάλυψε πιστό αντίγραφο της Χάρτας του Ρήγα Βελεστινλή, το οποίο θα εκτεθεί στο Συνεδριακό Κέντρο της Ιεράς Μητροπόλεως, στο «Πατριαρχείο», επ' ευκαιρία του εορτασμού των 200 χρόνων από την Ελληνική Επανάσταση.

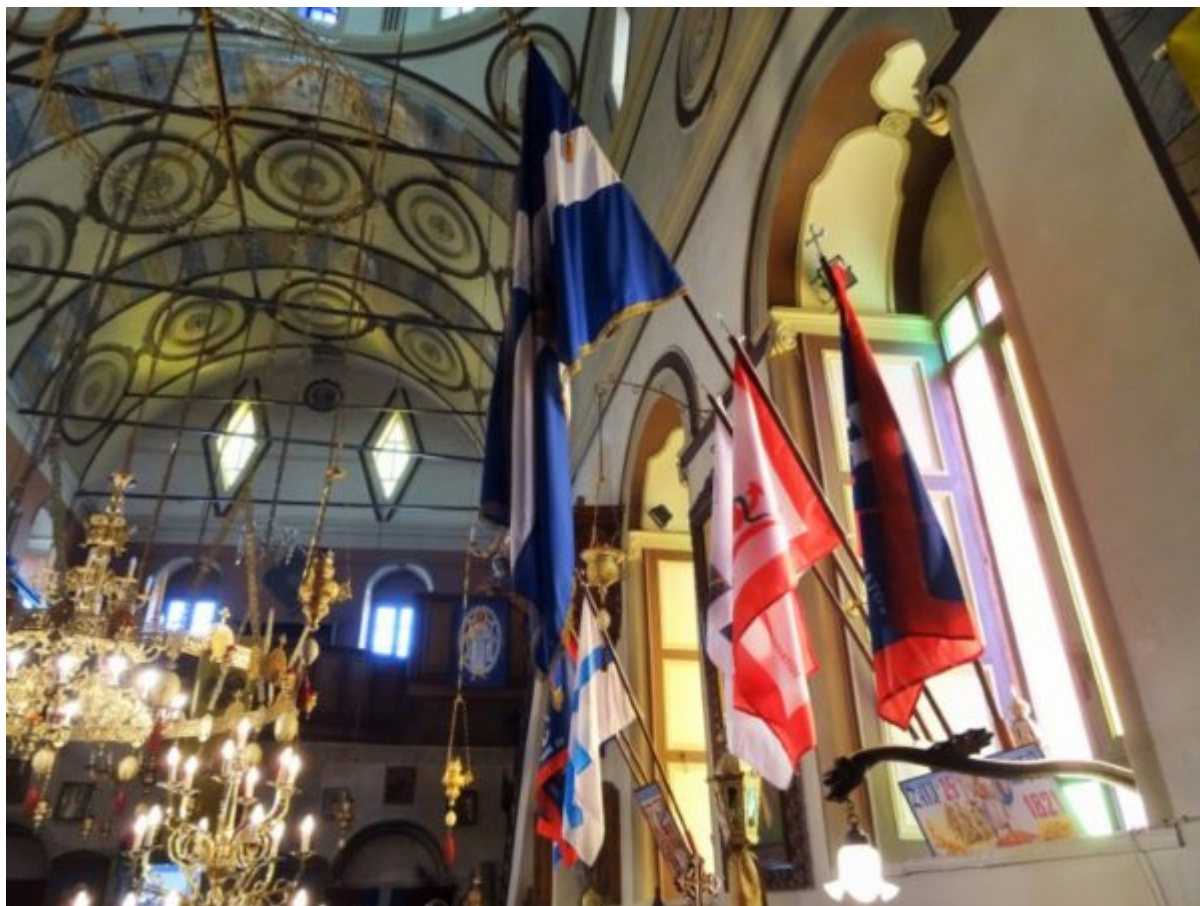

Επιμέλεια-Φωτογραφίες: Γεώργιος Ι.Χρυσούλης, Γραμματεύς Ιεράς Μητροπόλεως